

Simona Denicolai & Ivo Provoost

Consumerism may not be as passive as generally thought. De Certeau suggests that consumers select mediated codes and reuse them for their own purposes, often subverting those intended by the producers: a constant weaving and re-weaving of the experience of every day-life; a creative reinvention of an already given language to fit the dimensions and meanings of an individual's own life world. (Jean Fisher, 2002)

Ce que tu vois est ce que tu es. (Simona Denicolai & Ivo Provoost)

Met een zekere vanzelfsprekendheid en met het plezier van de milde subversie engageren Simona Denicolai & Ivo Provoost zich in de complexiteit van het leven. Ze gaan om met de onstabiele en de onzekerheid die eigen zijn aan een sociale situatie. Hoewel hun intenties helder zijn – de vastgeroeste codes van het dagelijkse leven openbreken – wordt de precieze uitkomst van hun interventies niet zonder meer vastgelegd. Met een aanstekelijk genoeg springen ze heen en weer tussen een kwetsbare toestand van activistische opwinding en een doorleefd scepticisme ten opzichte van de context waarin hun werk terecht komt.

[The] *constant weaving and re-weaving of the experience of every day-life* [and the] *creative reinvention of an already given language* – zie Jean Fisher hierboven – wordt ingepast binnen *the dimensions and meanings of an individual's own life world*. Bij de toeschouwer treedt er daardoor een intieme en subjectieve vorm van herkenning op. *Ce que tu vois, est ce que tu es*. De emancipatie en de gelijkschakeling van subjectieve visies opent het terrein voor een ontregelde en ontregelende vorm van speculatief (onder)handelen, waarbij passiviteit de enige verliezende optie is.

De trappen van vergelijking, interventie, 2008

De trappen zijn instrumenten om variaties aan te brengen in de structuren en gewoontes van een plek. Ze maken deel uit van een verbuiging die a-grammaticaal en niet-structuralistisch is (voorbeeld: kun(ne), kunner, kunst).

Booby Prize, metalen structuur en storyboard, 2005

Metalen structuur voor gyprocwanden met het 'storyboard' van de opbouw: een reeks foto's van de persoon die de structuur 'zagezegd' aan het vervaardigen is. De persoon in kwestie is een mannelijk model dat zijn echte beroep (poseren) uitoefent op het moment dat hij de vakman imiteert. Het spel met waar of vals en het bekijken en interpreteren van het storyboard beïnvloedt de aard van de metalen structuur in het midden van de ruimte: het object krijgt een geïntensifieerde betekenis. De werken die door het storyboard 'gedocumenteerd' worden, vormen de drager en het decor voor een fictief verhaal: de poseur als doe-het-zelver.*/**

Fotograaf: Gilles Rentiers

È tutto oro, animatiefilm (1'00"), 2008

Simona Denicolai & Ivo Provoost spelen in op een verlangen om scherper, beter, strakker en vlugger naar de dingen te kijken. Met een zekere flair trekken ze hun perspectieflijnen ook door naar binnen toe – 'binnen' in de betekenis van wat zich in het lichaam, achter de ogen en onder de schedelpan afspeelt: het intieme niveau van de subjectieve waarneming. Tegelijk zijn ze gefascineerd door deformaties van de blik, vervormingen die bij momenten een overkoepelende, collectieve resonantie krijgen.**

Animatie & tekeningen: Christian Heymans & Elie Klimis

Audio: Dame Blanche, Bruitage: Olivier Thys, Montage: Michaël Ferrasson, Mixage: Mathieu Cox, Stem: Alice Dontaine
Co-productie: Netwerk / centrum voor hedendaagse kunst & Le Carré / Centre d'art Contemporain Château Gontier

Trickster, lampen op houder, 2006

Trickster (of 'shapeshifter' of 'boodschapper en naäper van de goden' ...) is een van de benamingen voor de archetypische figuur van de stoorzender. Dit archetype duikt in zo veel verschillende gedaantes op dat hij of zij zich moeilijk binnen een reële individualiteit laat vatten (voorbeelden: Reinaert de Vos, Loki, Papa Legba, Hermès, Arlecchino, Coyote, Bugs Bunny, Felix the Cat, Captain Jack Sparrow ...). Simona Denicolai & Ivo Provoost gebruiken de vertrouwde aanblik van design om een van de gezichten van het personage in de tentoonstellingsruimte binnen te loodsen.**

Annonce / souvenir, affiches, 2007

Editie van vijf posters ter aankondiging van en ter herinnering aan de performance INTEGRATIE, uitgevoerd door de burgemeester van Aalst. De performance ging door op 15 september 2007 als kunstintegratie binnen het kader van de verbouwingswerken van Netwerk / centrum voor hedendaagse kunst.*

De nacht van 13 september, document, 2007

Gedesintegreerde dichotomie veroorzaakt door een paniecreactie van de drukker waarbij het verschil tussen wat luxe en wat nuttig is niet duidelijker wordt (of *conceptual op art*).*

Life drawing, tekeningen, 1987 – 2007

Visuele prikkel op academische tekeningen van Simona Denicolai uit de periode 1987 – 1991 tijdens haar studies aan het Liceo Artistico III in Milaan.*/**

Yves Préveaux, *Zero 02 Handmade*, tekening, 1999

Volledig handgemaakte versie van *02*, een artistiek tijdschrift dat gratis verdeeld wordt in Frankrijk en telkens door een andere graficus vormgegeven wordt. Yves Préveaux is het pseudoniem van Ivo Provoost min Simona Denicolai.*/**

Un dos tres Picasso, affiches, 2003

Artistieke toe-eigening van drie reclameaffiches van de Franse autobouwer Citroën: de publicitaire beelden maakten deel uit van de campagne van Citroën om het product 'Picasso' aan de man te brengen.*/**

Easy critical, booklet, 2008

Easy critical vangt aan bij *easy-to-use critical thinking* en eindigt bij *een alinea die begint met een inleiding en eindigt met een slot(zin)*. Het is een psychogeografische wandeling door Wikipedia in de *cut'n'paste*-techniek. De overheersend encyclopedische *Wiki*-toon geeft absurdistische wetenswaardigheden een doorzichtbaar aura van (on)geloofwaardigheid.

8661, zeefdruk, 1997

Aankondiging van 1998, de titel en het jaartal van Denicolai & Provoosts artist-run-space in drie Algeco containers op de Dan Grahamplaza (Place l'Herminier) in Nantes. Het project nam de vorm aan van een Matroesjkapop, waar de ene laag de andere doorkruiste: binnen de door Graham ontworpen context fungeerden de containers als tentoonstellingsruimte voor o.m. Yvan Derwéduwé, Xavier Martin, Christophe Terlinden, Nathalie Mertens ...*/**

Meubilair, 2008

Gerecycleerde tentoonstellingsarchitectuur als praktische reflectie over leeftijd, democratisch design en comfort.